

ลิขสิทธิ์ : สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ
ปี : 2563
ชื่อเรื่อง : การขับเคลื่อนนโยบายความร่วมมือด้านการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน : กรณีศึกษาโครงการ
โรงเรียนคู่พัฒนาไทย - อินโดนีเซีย
เมือง : กรุงเทพฯ
ภาษา : ไทย
สถานที่พิมพ์ : สำนักงานศูนย์วิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
นักวิจัย : ดร. อัมพา แก้วกำกน
บทคัดย่อ :

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติในโครงการโรงเรียนคู่พัฒนาไทยอินโดนีเซียภายใต้นโยบายการขับเคลื่อนการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนของไทย โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ แบ่งการศึกษาเป็น 1) การสำรวจด้วยแบบสอบถามและ 2) การสัมภาษณ์เชิงลึกร่วมกับการศึกษาเยี่ยมชมการปฏิบัติของโรงเรียนและสังเกตการณ์และการวิเคราะห์เนื้อหา นโยบายจากเอกสาร ประชากรและกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติทั้งในส่วนกลางและในโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพการดำเนินโครงการโรงเรียนคู่พัฒนาไทย-อินโดนีเซีย พบว่า โรงเรียนนำร่องของไทยมีผลการดำเนินงานภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผลการปฏิบัติด้านบริบทมีค่าเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับมากส่วนปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ตามลำดับ

2. ความท้าทายในการขับเคลื่อนนโยบายและการดำเนินโครงการ พบว่า 1) ส่วนกลางขาดช่วงการสนับสนุนงบประมาณ การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ และการติดตามประเมินผล 2) ผู้ปฏิบัติในโรงเรียนขาดการรับช่วงจากการโอนย้าย เกษียณ และเสียชีวิต รวมถึงสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ 3) ความต่อเนื่องของการติดต่อประสานงานระหว่างส่วนกลางกับผู้ปฏิบัติ และ 4) ปัจจัยภายนอก ได้แก่ วิกฤตน้ำท่วม การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง และโรคระบาด ส่วนความท้าทายในการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือของโรงเรียนไทยกับอินโดนีเซีย ได้แก่ 1) ทักษะภาษาอังกฤษและภาษาท้องถิ่น 2) ทักษะการใช้ไอซีที 3) ช่วงเวลากิจกรรมการเรียนการสอนและการปิด-เปิดภาคเรียนไม่ตรงกัน และ 4) โรงเรียนบางคู่ความต้องการไม่ตรงกัน

3. แนวปฏิบัติที่ดี ได้แก่ 1) การรับมือกับข้อจำกัดต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมอินโดนีเซียได้เต็มรูปแบบและต่อเนื่องถึงปัจจุบัน ด้วยการทำบันทึกความเข้าใจ (MOU) กับมหาวิทยาลัยในพื้นที่เพื่อรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์จากประเทศอินโดนีเซียมาช่วยจัดการเรียนรู้และกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนและการรวมกลุ่มแบบคลัสเตอร์ (cluster) เพื่อพึ่งพาอาศัยกัน อัปเดตความรู้ที่เกี่ยวข้อง และแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมถึงการพัฒนาตนเองของครูผู้สอน วิสัยทัศน์และการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน และ 2) การส่งเสริมจัดการเรียนรู้ด้านสิ่งแวดล้อม และต่อยอดไปสู่ความร่วมมือที่กว้างออกไปภายนอกโดยเฉพาะกับภาคประชาสังคม

ข้อเสนอแนะ ได้แก่ 1) ทางเลือกนโยบายเพื่อการตัดสินใจที่สามารถเกิดได้ 3 เงื่อนไข คือ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และยุตินโยบาย 2) แผนที่ยุทธศาสตร์ต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยบูรณาการแนวคิดด้านการประเมินผลโครงการทางการศึกษาด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต (CIPP Model) กับแนวคิดการนำนโยบายด้านการศึกษาไปปฏิบัติอย่างได้ผลซึ่งต้องมียุทธศาสตร์ประกอบการออกแบบนโยบายและแผนการพัฒนาผู้ปฏิบัติ และการเตรียมความพร้อมของหน่วยงานปฏิบัติ (Honig Model)

Copyright : National Research Council of Thailand (NRCT)
Year : 2020
Title : International collaboration policy for driving education towards ASEAN Community: A case study of the School Partnership Program between Thailand and Indonesia
City : Bangkok
Language : Thai
Publisher : Thammasat University Research and Consultancy Institute
Researcher : Dr. Ampa Kaewkumkong
Abstract :

This research examines policy implementation of a Thailand-Indonesia school partnership program under Thailand's policy driving educational cooperation towards the Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) Community. Mixed methods research was done, with quantitative research collecting data by survey questionnaire and qualitative research gathering data from in-depth interviews; school visits and observation; and document analysis. Stakeholders from central authorities and school practitioners were selected by purposive sampling. Results were that;

1. Thai pilot schools had a moderate overall level of practice. Context performance was at a high level, while input, process, and product were at moderate levels.

2. challenges in promoting policy implementation included: a) central authority inconsistency in budget allocation, providing workshops and monitoring and evaluation continuity; b) absence of operational continuity after practitioners were transferred between schools and retired as well as inadequate practitioner knowledge of policy implementation and skills required for practice; c) discoordination between central authorities and schools practitioners; and d) influences from external situations, especially the 2011 Thailand floods, 2014 Thai coup d'état, and COVID-19 pandemic. Challenges to joint activities between partner schools included English language difficulties; Thai and Indonesian language dissimilarities; and information and communication technology (ICT); and a mismatch of learning schedules and semester arrangements, as well as different partner school requirements.

3. Good practices at Thai schools included dealing with limitations by organizing the continuous study of Indonesian language and culture through a memorandum of understanding (MOU) with local universities to accept Indonesian student interns for teaching Indonesian language and culture and arrange extracurricular activities; working in a cluster style for school interdependence, updating knowledge and sharing resources; and teacher self-development, global vision, and school board support; and environmental learning management promotion practice through outreach for wider cooperation beyond school walls, especially in the civil society sector.

Recommendations included: alternatives for policy decision-making that may occur under three conditions: policy revision, change, and termination; and strategic mapping for practical inference by incorporating between the context, input, process, product (CIPP) model and the Honig model to design policy, develop implementers, and prepare operation units.